

Cu spatele la noapte

Lucian-Horațiu Hînsa

În unda lacrimii sorilor târzii
Ce se-ntinde peste meleagul vieții
Rămâne-un dor, un vis al tinereții,
Dorința de a fi.

Cântând in coarde de iubire
Poetul își rescrie-n file
Trecuturi legendare, de aur și de soare,
Grandioase poezii.

În codrii malul mângâiat de ape
Se scaldă-n vuiet liniștit
Și în susur de cascade nalte tu contempli
Viața ce-ai trăit.

Cu spatele la noapte,
Cu vis de primăveri,
Asculți a mele șoapte
Și uiți ziua de ieri.